

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання
XX

№ 113 (2685).

ЧЕТВЕР,

20

ВЕРЕСНЯ
1979 РОКУ.

Газета виходить
з 1939 року

Ціна
2 коп.

УРОЖАЙ-79

По-ударному

Грудиться комсомольсько-молодіжний транспортний загін, очолюваний комуністом Петром Петровичем Рудим з Ульяновської райсільгосптехніки.

Колектив, який працює на великогазових автомобілях КамАЗ і ЗІЛ-130 з причепами, перевіз із колгоспу імені Фрунзе на бурякоприймальний пункт в Ульяновку (відстань 26 кілометрів) близько шести тисяч тонн сировини. Це найкращий показник серед наших загонів.

Загін П. П. Рудого, користуючись високоефективним бурякопосадочним комбайном СРС-4,2, з успіхом застосовує прогресивний погодний графік роботи. У комплексі це дозволяє раціонально, без загрози експлуатації транспортних засобів, інші механізми, що використовуються на завантаженні і перевезенні цукрової сировини.

Всього ж з початку збирання буряків ульяновські транспортники, в числі яких багато комсомольців і комсомолок, перевезли з господарств району на бурякоприймальний пункт понад тринадцять тисяч тонн сировини, що більше завдання, визначеного графіком.

Додам, що в нашій системі працюють вісім транспортних загонів. Вони у

своїй роботі на бурякових масивах також виривають погодний графік.

І. ШАМШУР,
начальник відділу експлуатації виробничого об'єднання «Кіровоград-трансільгосптехніка».

Підтверджують високий клас

ДОЛІНСЬКА. Соціалістичне змагання серед комсомольсько-молодіжних екіпажів, зайнятих на збиранні цукрових буряків у районі, очолює дружний колектив Анастасія Кірич з колгоспу імені Фрунзе. Комбайном КС-6 Анастасія разом із напарником — механізатором Валерієм Гауценком, який працює на гнучкозм'ягчальному агрегаті БМ-6, викопали цукрині на площі сорок гектарів.

Хлопці прагнуть працювати з повною віддачею сил і молодечим запалом, не допускаючи найменших втрат коренів і гички.

Валерій Гауценко своєю ударною працею на бурякових плантаціях підтверджує, що він не випадково став одним з переможців обласного соціалістичного змагання молодих комбайнерів під час щорічного збирання ранніх зернових і зернобобових культур.

В. ДОРОШ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Долинського райкому комсомолу.

«ЗЕЛЕНИМ ЖНИВАМ» — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

У НАСТУПІ

Більше 750 юнаків і дівчат Олександрійського району беруть участь у заготівлі кормів для громадського тваринництва.

Відзначається у ці дні молодий комуніст Григорій Калюта з колгоспу «Прогрес». Комбайном «Херсонськ-6» механізатор зібрав 1110 тонн кукурудзи на силос.

А комсомольсько-молодіжна ланка, очолювана Миколою Лотарем, у

колгоспі «Заповіт Леніна» виготовила 183 тонни в'яжучого трав'яного борошна. Це — один з кращих здобутків у районі.

Всього ж сільська молодь району вже заготовила 34 тисячі тонн кукурудзяного силосу, більше тисячі тонн трав'яного борошна. Це — четверта частина кормових запасів господарств району.

Нині молодь, як і всі трудівники, зосередила головну увагу на заготівлі кормів з кукурудзи і бурякової гички.

А. ПОДОЛЯК,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».

Вони працюють в одному, ливарному, цеху Кіровоградського чавуноливарного заводу. Микола КОЧУБЕЙ і Віктор БОЙКО — заліварники металу у формі, Володимир ОНИЩЕНКО — плавильник (на фото зліва направо). Як і багато їхніх молодих колег по заводу роблять необхідну справу — випускають продукцію для потреб підприємств сільськогосподарського машинобудування. Своєю ударною працею наближають той день, коли Кіровоградський чавуноливарний вийде на заплановану потужність.

Крім того, хлопці беруть активну участь у громадському житті колективу. Володимир Оніщенко, наприклад, член заводського комітету комсомолу. Відповідає за організацію соціалістичного змагання серед молоді.

Фото В. ГРИБА.

КРАІНА РАД: НОВИНИ ДНЯ

Завод родючості

ОДЕСА. Завершено будівництво Одеського припортового заводу, розрахованого на виробництво 900 тисяч тонн азотних добрив на рік. Здано в експлуатацію останній об'єкт — агрегат синтезу рідкого аміаку. Будівельники ввели його в дію на три з половиною місяці раніше строку.

Конкурс ораторів

АРТАШАТ (Вірменська РСР). Звання абсолютного чемпіона країни на завершеному тут IV Всесоюзному конкурсі ораторів завоював механізатор з Ростовської області Микола Симоко. В огляді майстерності взяли участь трактористи — переможці республіканських змагань цього року. Серед молодих механізаторів найкращим визначений Микола Яковлев з Латвії.

Городи на вічній мерзлоті

ОХОТСЬК (Хабаровський край). Урожай швидкостиглої картоплі нового сорту «Північна» зібрили в тундрі трудівники колгоспу імені XX партізду. Кожен гектар дав до 200 центнерів «другого хліба». Картопліні поля тепер є в усіх північних господарствах краю. Вони розміщені на меліорованих тундрових і тайгових масивах. Радують високим урожаєм також овочеві плантації. В Охотському районі, наприклад, одержують до 400 центнерів капусти з гектара. Кінограм картоплі й овочів, вирощених тут, обходиться втричі дешевше, ніж привізний.

На виноградниках Молдавії

КИШІНІВ. Від традиційних корзин відмовилися у Молдавії збирачі винограду. Тепер в їх розпорядженні різні засоби малої механізації: встановлені на тракторах і машинах ковші, платформи, вантажорозвантажувальні пристрої, які виготовлені в районних об'єднаннях сільгосптехніки і майстернях господарств. Збирання врожаю в господарствах повсюдно ведуть комплексні загони. Досвід такої організації праці запозичений у хліборобів. Урожай у республіці вирощено добрий. Намічається зібрати 1300 тисяч тонн ягід — на півмільйона тонн більше, ніж минулого року. (ТАРС — РАТАУ).

КОМСОМОЛЬСЬКУ організацію колгоспу імені Ульянова Михайло Копієвський очолює рік (торік воєни він повернувся з лав Радянської Армії). Але й за цей короткий відрізок часу ватажок спілчан устиг добре налагодити роботу первинної. Тут регулярно відбуваються засідання комітету й комсомольські збори, на розгляд їх виносяться найактуальніші питання: підбиваються підсумки соціалістичного змагання, спілчани звітують про виконання своїх соціалістичних зобов'язань та комсомольських доручень, тут говорять про участь молоді у важливих сільськогосподарських кампаніях, про професійну роботу серед шкільної юні.

Добре поставлено в колгоспі й спортивно-масову роботу, про це дає спокійна рада. У центрі села, біля клубу — добре обладнаний спортивний майданчик.

Суботники, екскурсії, вечори-зустрічі на теми професійної молоді господарства проводять разом із старшокласниками місцевої школи. Словом, спілчани колгоспу і школи живуть повноцінним життям, цікаво й змістовно. На все знаходять час: на розв'язання

виробничих питань, на відпочинок, на спорт.

І ОРГАНІЗАЦІЮ спілчан колгоспу імені XX партізду КПРС у Голованівському райкомі комсомолу вважають однією з кращих. Торік тут було на обліку 36 членів ВЛКСМ, у нинішньому — 50. До складу комітету входять і молоді комуністи. Та активною роботу первинної

Ще сумніші справи, виявилось, у комсомольській організації колгоспу імені Чкалова. У комсорга Владислава Бердо не було навіть повного списку своїх членів. З початку року проведено тільки одні збори. Єдина форма комсомольської роботи, що існувала відтоді — це збирання членських внесків. Влади-

молу колгоспу імені Кірова Валентина Коновалюк заповняла, що збори у них проводились, а ось протоколів за 1979-й та й за попередні роки під руками немає: «Удома, в компанії» сільському районі. Взяла переписати, бо неправильно оформляла. Колиш поїду, привезу...»

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

КОЛИ КОМСОРГ ПАСИВНИЙ

назвати важко. Взяти хоча б таке. Виписки критичних зауважень з минулорічних звітно-виборчих зборів не було зроблено. Звісно, ніхто й не збирався виправляти недоліки. А оте: «Комітет комсомолу підняти роль і значення комсомольських зборів як засобу виховання спілчан» — залишалося на папері чистою формальністю. Бо ж зборів провели з того часу всього тричі. У секретаря комітету Володимира Меньшова не знайшлося й плану роботи на 1979 рік. У жодному з протоколів — немає й згадки про хід соціалістичного змагання.

Слав зізнається, що він толком і не знає, як правильно проводити збори, як готувати проект рішення, не говорячи вже про інші численні форми комсомольської роботи. І в той же час він був відсутній на трьох пленумах райкому, хоч і отримував запрошення, не з'являвся на навчання секретарів комсомольських організацій, куди його теж постійно викликали. Все було ніколи за господарськими справами. От і вийшло, що через зайнятість секретаря внутрішньоспількову роботу комсомольської організації пущено на самотплив.

Секретар комітету комсо-

Що то були за збори, на яку тему, встановити важко, бо в планах на місяць (перспективному річному немає, не складено) можна прочитати буквально таке:

1. Провести комсомольські збори на тему «...»

2. Провести засідання комітету комсомолу на тему «...»

Інших записів у цих планах, на жаль, немає. Коли Валентину запитали, хто з членів комітету за яку діяльність роботи відповідає, дівчина зовсім розгубилася:

— У нас такого немає... Зібралися, поговорили — і все.

Мені довелося побувати в чотирьох комсомольських організаціях колгоспів одного району. І лише в селі Грузькому, в колгоспі імені Ульянова свого комсорга знають усі: і спілчани, і школярі, і майже всі жителі села. Знають і хвалять:

— Беручий хлопець наш Михайло. Енергійний, працьовитий організатор. Інших названих тут комсоргів навіть у рідних селах знають далеко не всі, вірніше, не всі знають, що вони — ватажки молоді. Не відчувалося...

В. БУБІР,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».
Голованівський район.

ШКІЛЬНІ НОВИНИ

ДОПОМАГАЮТЬ КОЛГОСПАМ

УСТИНІВКА. 12 тонн картоплі зібрано чотирьох днів на полях колгоспу імені СУВОРОВА учні 4-8 класів СТЕПАНІВСЬКОЇ ВОСЬМИРІЧНОЇ ШКОЛИ.

Першість у змаганнях між класами завоювали шестикласники. Є лідери і в особистому суперництві: шестикласники Валентин Соловей, Сергій Озеркін, восьмикласники Сергій МIRONENKO та Віктор Валах.

УЛЬЯНОВКА. Двісті школярів ЮСИПІВСЬКОЇ ДЕСЯТИРІЧНОЇ ШКОЛИ після уроків поспішають з відрами у колгоспний САД. Пора нині гаряча: урожай видався на славу. Тож вони допомагають сільським трудівникам якнайшвидше і якісно зібрати урожай фруктів. Юні помічники вже здали на приймальний пункт колгоспу «Росія» близько 140 тонн яблук.

30 тонн яблук і 2,5 тонн помідорів зібрано в саду і на полях колгоспу імені Шевченка учні Грушівської середньої школи.

ПРОПАГАНДИСТ
І АГІТАТОР —
П'ЯТИРІЧЦІОЦІНИТИ
ПРИНЦИПОВО

П'ять років працюю я пропагандистом комсомольського політгуртка. Досвід дає мені право дійти висновку, що особистий творчий план допомагає принципово і самокритично оцінювати свою діяльність, запровадити форми і методи навчання, що націлюють слухачів на пошуки і використання резервів та можливостей виробництва, підносять відповідальність за доручену справу, формують активну життєву позицію.

Мій особистий творчий план, зокрема розділ виховання активної життєвої позиції, ми, як правило, обговорюємо на першому занятті. Слухачі цікавляться кожним пунктом, вносять у нього свої доповнення, зауваження, пропозиції, внаслідок чого самі стають активними учасниками роботи, яку проводить пропагандист.

Разом, наприклад, плануємо і проведення «Дня інформації»: протягом місяця декілька слухачів слідкують за новинами комсомольського життя в журналах «Комсомольська жизнь», «Сельская молодежь», в газетах, а на занятті повідомляють їх іншим. Це дає змогу краще використовувати допоміжні засоби у навчанні.

Паралельно передбачаємо зустрічі з ветеранами комсомолу, комсомольцями 30-40-х років, ветеранами війни та праці. Наші часті гості — Л. Г. Кравченко, Ф. Н. Волошин, М. В. Пустовіт, Й. В. Могила, Н. Д. Поддубний, Л. Д. Мороз.

Збирають комсомольці матеріал для відкриття купки комсомольської слави в місцевому музеї колгоспу імені Петровського.

Виходячи з вимог партії про виховання активної життєвої позиції, в творчому плані передбачено систематичний аналіз результатів праці слухачів, заслуховування їхніх звітів про свою роботу. Наприклад, доярка Л. Чернякова звітувала про виконання взятих підвищених соціалістичних зобов'язань на честь 60-річчя ВЛКСМ, В. Говорюх — про участь комсомольців у роботі гуртків художньої самодіяльності.

Особистий творчий план — це конкретна програма участі комсомольського пропагандиста в русі «Пропагандист і агітатор — п'ятиріччя ефективності і якості». Дальший розвиток цього руху стає перед нами, пропагандистами, все більші вимоги. Треба вчитись! І не тільки на семінарах пропагандистів, а й в значній мірі самостійно. Так, як цього вимагає саме життя, що стрімко вносить корективи в наші найновіші плани, вимагає своєчасного їх доповнення, оперативного внесення змін.

В. КОНДРАТЕНКО,
пропагандист колгоспу імені Петровського Кіровоградського району.

ПРИХІД новачків до цеху завжди приємно бенкетує Ліді Устюжаніну, секретаря цехової комсомольської організації. Кілька років тому дівчина теж вважалася новачком, тож знає, наскільки важливо тепло зустріти вчорашнього випускника профтехучилища. Як виховний засіб це діє безвідмовно. Адже майбутні робітничі на швейній фабриці роблять перші і часом зовсім неспішні кроки. Треба не тільки показати дівчатам ту чи іншу операцію. Виробничих навичок вони набудуть швидко. А ось зрозуміти так, щоб колектив цеху став для новеньких рідною сім'єю, щоб вони почували себе тут не гостями, а господарями, — це завдання складніше, і до виконання його дівчина постійно готує і себе, і подруг.

Колектив швейної фабрики має добрі традиції. Одна з них — постійне виконання і перевиконання виробничих планів і завдань. Ось і недавно фабриці вручено перехідний Червоний прапор Міністерства легкої промисловості УРСР і республіканського комітету профспілки працівників легкої і текстильної промисловості. Нагорода заслужена: підприємство має кращі результати серед підприємств Міністерства за другий квартал року. Ліда Устюжаніна, наставниця Світлана Василівна Ястребова, начальниця цеху Наталія Дмитрівна Андрушко цю подію використали для того, щоб ознайомити молодих дівчат з історією підприємства, аби вони відчували гордість за нього.

Людмила Федорова, її подруги Людмила Кумпан та Валентина Дмитрівна вважають: їм пощастило у тому, що вони потрапили саме до п'ятого цеху, який на 80 процентів — молодіжний. Зустріли їх тут, як давню охочувану друзів, вручили перепустки, сувенірні набори: ножиці, голки, нитки, наперстки. Нехай це не робітничий інструмент, це тільки символ, але символ причетності до спільної справи, яку роблять робітничі швейної фабрики. Комітет комсомолу цеху підбадьлює про те, щоб дівчата були добре влаштовані у гуртожитку.

РОБІТНИЧА ЗМІНА

Символ причетності

на підприємство, перед кількісним колективом вручають робітничу путівку, а в ній: «Ти прийшла сюди не гостею, а господаркою. Віднині ти — повноправний член великої робітничої сім'ї». Кого не схвилює таке довір'я старших товаришів! Валентині Дмитрівні, випускниці профтехучилища, дуже подобається лагідна і вимоглива наставниця — старший майстер зміни Світлана Василівна Ястребова. Вона показує, як виконувати ту чи іншу операцію, підкаже, як вести себе в будь-якій життєвій ситуації. Вона ж запросила Валентину і на учасницькі збори, на яких

Отак дбають про закріплення робітничої зміни на підприємстві адміністрація, партійний, профспілковий, комсомольський комітети. Тут уже стали традицією урочисті вечори посвяти в робітничий клас, вечори трудової слави. Дівчині, що кілька тижнів тому прийшла

колектив фабрики відзначав свою трудову перемогу.

Таких щедрих душею, лагідних і вимогливих наставниць на фабриці багато. І це не випадково. Начальник п'ятого цеху Наталія Дмитрівна Андрушко показує свій «свій зошит». В ньому

чам молодих робітниць з ветеранами праці, з представниками трудових династій. Так, перед молодістю змінюють часто виступають ветерани праці Ганна Григорівна Домажирська, Лідія Афанасівна Авксетєва, троє Маринівців — Тамара Максимівна, Станіслав Афанасійович та їх дочка Антоніна. Іх теплі, щирі виступи, побажання створюють у юних робітниць гарний настрій, бажання жити і працювати так, як старші товариші.

Чи це тому Валентина Дмитрівна, Людмила Федорова та їхні подруги, не дивлячись на те, що працюють тут недовго, виконують свої завдання парівні з досвідченими робітницями. А справитись із завданням не так уже й просто. Адже у п'ятому цеху діє конвеєр. Затримаєш одну операцію — затримається й інша. Уповільнюється весь виробничий цикл. Ось дівчата і стараються, щоб цього не трапилось. Бо не можна підвести людей, які так тепло і щиро діляться своїм досвідом, пропонують дружбу, людей, які за кілька тижнів стали рідними.

В. ДІМІН.

У ці дні, коли триває передплата на газети і журнали на 1980 рік, особливо бажані у кожній сім'ї молоді листівки Долішнього районного відділення зв'язку Меланія ПИЛІХАЙ і Любов ПОРОЗНЯК.

Фото С. ФЕНЕНКА.

НА ПОСТУ БІЛЯ
ВІЧНОГО ВОГНЮ

П'ЯТИГОРСЬК (Ставропольський край). (Нар. ТАРС). Юні патріотичні герої, спадкоємці героїчного покоління, яке невмирущою славою вкрило себе в роки минулої війни, зібрані в П'ятигорську на перший Всесоюзний зліт партійних комсомольських піонерських постів біля Вогню вічної слави. У програмі — огляд-конкурс під девізом «Подвиги батьків продовжують сини», обмін досвідом роботи по організації військово-патріотичного виховання.

Перед відкриттям зльоту гості поклали букети квітів до священного місця біля гори Машук, де не стрімкий скелі це перше військово-патріотичне відомо художника Миколи Щукіна написав портрет В. І. Леніна. Під час окупації гітлерівці не раз робили спробу знищити

наскельні зображення вождя революції. Однак партизани і підпільники зробили все, щоб зірвати замір ворога.

Біля Вогню вічної слави, запаленого на П'ятигор'ї, в почесну варту стоять тепер ті, хто не чув свисту бомб, не бачив слюди вибухів.

Слідом за школярами з П'ятигорська в почесну варту біля Вогню вічної слави стали комсомольці і піонери Георгіївська, Мінеральних Вод, села Шнаковська, станції Зеленицької, де радянські воїни-аляшники перепинили шлях фашистським есерам, які рвалися у Закавказзя через гірські перевали. Тільки за останні п'ять років юнаки і дівчата краю здійснили біля як 22 тисячі походів по місцях колишніх боїв, створили близько 2,5 тисячі музеїв, кімнат, кутків бойової слави.

ПРИЙХАЛИ В СЕЛО
СТУДЕНТИ РЕЙД «МК»

Тільки-но відціло будагонівськими штурманами літо, а поля колгоспів і радгоспів області знову заповнилися студентами вузів, учнями технікумів і профтехучилищ — почався «Малій» трудовий семестр. Які зустріли в господарствах його учасників, як організували їх працю і побут?

Зауважимо відразу: хто де як. Про те, що прийдуть студенти (а приїдуть вони вже не перший рік), добре знали в усіх господарствах, але зробити так, аби обійшлося без неув'язок і розчарувань, що, на жаль, подекуди стає вже традицією, аби вони змогли відразу ж приступити до роботи (осінь навчальна), спромоглися не всі.

Другокурсники механіко-машинобудівного факультету КіСМУ збирають картоплю у колгоспі імені Кірова Новоукраїнського району. Для їхньої роботи і відпочинку правління колгоспу створило всі умови, причому, відразу ж. Живуть і харчуються студенти у дитячому садку, поруч — клуб, спортивний майданчик. Щодня їм приносять свіжі газети.

Правда, до місця роботи перші дні доводилось ходити. А відстань чимала, втрачалось багато дорогоцінного часу. Ця проблема теж була оперативно розв'язана — тепер студентів підвозять на поле колгоспним автобусом.

А от у сусідньому колгоспі імені Леніна, де теж працюють кісмізці, членам рейдів від останніх відразу посилались скарги. Часто вранці витрачаються години на те, щоб в'якати, на якому полі працювати; їжа в колгоспній їдальні некалорійна і, трапляється, холодна; в будиночку механізатора, де студенти живуть, немає теплої води, щоб помитись після роботи, і згірті ті їде, немає побутової кімнати і ще багато нарахували вони того, чого немає... І все це відповідає дійсності: доводилось довго чекати на полі бригадира, щоб показав місце роботи. В їдальні одна кухарка — вона не в змозі приготувати їжу якісно для 80 чоловік відразу. До того ж, немає гарячої проточної води для миття посуду... Незвані прорахунки най-

ближчим часом, сподіваємось, будуть виправлені, бо від цього залежить і настрій, і віддача кожного кісмізця. Але ж хотілося дізнатися, що зробили студенти самі для себе. Відверто кажучи, нічого. Хлопці з дня в день вперто чекають, коли ж їм нарешті куплять м'яса. Де-хто вголос, дехто потайки зітхає: мовляв, якби в клубі танці... І тому подібне. Врешті-решт, загляньте в сусіднє село, де працюють ваші ж інститутські товариші. Не було м'яса — самі купили (один на всіх — недорого), не було в клубі танців — самі організували, і тепер сільська молодь із задоволенням приходить на студентські вечори відпочинку. І газету за п'ять днів роботи встигли випустити, і лекції збираються читати колгоспникам. Тут не доводиться знову і знову повторювати прописні істини: ваш побут і дозвілля багато в чому залежать від вас самих, а останнє — особливо.

...Учні Кіровоградського технічного училища № 1 працюють у багатьох господарствах Маловисківського району. Але в жодному ми не знайшли наказу чи рішення правління, якими, за умовами договору, вони повинні зараховуватись на тимчасову роботу. Це — в цукрорадгоспі «Україна», радгоспі «Кіровоградський», колгоспах імені Свердлова та імені К. Маркса. Крім того, в жодному з названих господарств не проведено з учнями інструктажу з техніки безпеки. А більшість з них — неповнолітні, багатьом доводиться їздити на відкритому автотранспорті, вантажити ящики і перевозити їх, працювати поруч з збиральними агрегатами. І мова вже давно йде про те, що інструктаж в усіх випадках потрібно проводити прямо на робочих місцях, бо в період комплектації сільськогосподарських загонів у навчальних закладах часто цим займається ніколи, та й ніяк.

Та ж картина і в Кіровоградському радгоспі «Зоря». Тут працюють учні кулінарного і торгового учи-

лищ, технікуму радянської торгівлі — всього близько 150 чоловік. Інструктаж з техніки безпеки проведено лише серед тих, хто працює у консервному цеху. І ще про радгосп. Учні названих закладів їздять на роботу з Кіровограда, і тут їм доводиться іноді по кілька годин чекати автобуса з автопарку. От і виходить, що робочий день часто починається, по суті, опівдні.

Це, так би мовити, чисто виробничі проблеми. Хочеться кілька слів сказати про взаємовідносини студентів та учнів з сільською молоддю. Скажімо, у тому ж колгоспі імені К. Маркса Маловисківського району у перший день приїзду учнів Кіровоградського ТУ № 1 деякі місцеві молоді люди прийшли знайомитись. Тільки досить дивним способом: пізно ввечері після того, як вони розбили кілька шибок у вікнах будинку, де оселились дівчата.

Подібні випадки — поодинокі, але вони ще де-не-де, а все ж трапляються. Влітку через таке дивне знайомство у колгоспі імені Фрунзе Новоукраїнського району навіть довелося знати з робіт студентський будівельний загін «Чайка» Кіровоградського педінституту.

Тому, мабуть, не лише господарникам, а й комсомольським організаціям колгоспів і радгоспів варто готуватися до приїзду на село студентів з тим, щоб з перших же днів відносини між молодими людьми були тільки дружніми.

Рейдова бригада: **Т. ВІРИЧ** — член «Комсомольського прожектора», **О. СЕНИК** — позаштатний інспектор Новоукраїнського районного комітету народного контролю, **В. БЕЗВЕРШЕНКО** — старший інженер з техніки безпеки обласного штабу **СБЗ. Р. ПОПОВИЧ** — громадський кореспондент «Молодого комунара», **Д. БОНДАР** — спеціаліст «Молодого комунара».

ТВОРИ НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ

СТЕПОВЕ
ДЖЕРЕЛО

Якось, переглядаючи районні газети, зустрів я невеличкий вірш Тамари Журби «Дош». У ньому була передана тривожна атмосфера очікування довгожданого дощу хліборобами.

...Не спить уночі стара трудівниця. І раптом — чує перші краплі дощу. Вона біжить до сусідів, стукає у вікно: «Люди, чуєте: іде дощ!» Але ті сплять...

Вірш перейнятий філософією хліборобського життя. Його автор — Тамара Журба живе і працює в селі Іванівці Долинського району. Згадалося це тому, що зараз переді мною лежить збірка віршів — перша поетична ластівка молодого поетеси, яка побачила світ у видавництві ЦК ЛКСМУ «Молодь». «Дотиком серця» — так назвала свою збірку Тамара.

Читаю, мабуть, не варто докладно розповідати біографію авторки. Тамара — молода поетеса. За комсомольською путівкою працювала на новобудовах Донбасу, потім — помічником машиніста екскаватора на металургійному заводі в Кривому Розі. З отаким робітничим загартуванням прийшла на нашу (а тепер — її) степову Кіровоградщину, де працювала спершу в колгоспі, а потім у школі-інтернаті. Перші вірші надрукувала 1971 року в журналах «Дніпро» і «Прапор». Т. Журба — учасниця Республіканської та Всесоюзної наради молодих літераторів.

А що ж у новій збірці? З радістю констатуємо, що Тамара залишається вірною собі. Перш-за все — майже повна відсутність книжності. Це відзначає у тепло написаній передмові до збірки український поет Юрій Герасименко. Вона не любить гучних слів, парадних фраз, дидактичних висновків, літературних ремінісценцій, не вміє, не може, не хоче займатись версифікацією.

Тамара сприймає життя справді «дотиком серця» і говорить про людей, язища, події так, як серце її підкачує. Справді, кого не схвилює патрістичний, глибоко ліричний вірш «Криниця», якому передусім авторська пояснення. «В селі Іванівці копаючи криницю, знайшли солдатську баклагу. На ній було видряпано: «1943 Умайкулов». Поетеса по-всему осмислює цей факт і за рядками вірша ми бачимо героїчного сина Башкирії, який віддав своє життя за звільнення України від німецько-фашистських загартників, чуємо барабанкову, рушникову пісню, що летить у далеку Уфу, зустрічаємо сиву матір, яка думає:

А там крapiлина, не доти-
та сином.
На дні криниці — люди
кай доп'ють.

Тематичні обрії збірки не такі вже й широкі. Є в архітектурі і будівництві такий термін — прив'язка. Перш ніж збудувати будинок, треба «прив'язати» його до конкретного місця, тобто обґрунтувати можливість його спорудження саме на цьому місці. Т. Журба у своїх віршах теж прагне дотримуватись цього. Вона пише про те, що її оточує, що знаходить відгомін в її думках і почуттях. Тому вірші — конкретні, земні. Ось хоч би один з них — «З ферми». Посвята — диярці Марії Федоренко. Скільки ми перечитали цих віршів з по-

святами! Переважно це — холодні декларації, які нагадують деталі з сірого чавуну, виготовлені методом штампкування. І якщо вилучити посвяту, то не завжди збагнеш, кому ж такий вірш адресується: космонавтові, металургів чи хліборобів, бо скрізь: трудівці висоти, звернення, нестримний порив і т. д. У чотирьох строках Тамариного вірша «З ферми» нічого цього нема. Зате є оте поетичне свічадо, по якому, як білий лебідь по ставку, плаває ліричний образ звичайної трудівниці-диярки. Хочеться повністю навести останню строфу:

І запахне сонно так
люцерна,
Серед хати втихне ніч
лунка...
Моз стежина стиснена
до ферми,
Звисне з ліжка мамина
рука

Т. Журба, як бачимо, тяжіє до образного мислення. Можливо, не абсолютною новизною, та все-таки свіжістю радують рядки: «Мои долони, що тугі, моз сніп...» «Замерзають краплини слів...», «І день новий, високий день — лелека...» «Гудуть джмелі, і обрив мружить очі...» і т. д. Звичайно, повністю збагнути цінність кожного поетичного образу можна лише в контексті вірша. А цікаві вірші, на наш погляд, у збірці є. Крім згаданих, це — «Лекція», «День добрий, земле Руставелі», «Сива голівонько», «Хата», «Дроворуби», «Там Київ спить...» та інші.

Є в збірці вірші не лише споглядально — філософського, а й активно-дійового плану. Це ті, в яких авторка опікує радість власної праці.

Фарбуєм вікна. Гамірно
і сонячно
Вилунює в будинку
кожен звук.
Повернені до світла,
наче соняхи,
Білішають кімнати
з наших рук.

Рецензована збірка — це поетичні враження від життя, першовідкриття їх в собі. Та подекуди поетеса вже прагне узагальнень. І це закономірно. «Від тепла ми ідем, від тепла», — пише Тамара у вірші, яким закінчується збірка. Що ж, побажаємо їй перенести тепло свого серця і в наступні книги.

А тепер про те, чого, очевидно найбільше чекає сама авторка. Інколи, йдучи за безпосередністю, Т. Журба нехтує можливістю літературної обробки матеріалу. Від цього деякі рядки і строфи видаються незграбними, важкими. Рим: рукава — приштампував, віно — паганіні, плити — клопотики та ін. явно не прикрашають збірку. А слово «протуберанці» недоречно вжито у вірші «Землянка», взагалі заблукало в книгу випадково.

І все ж:
І йде до мене віра
від людей,
І до людей від мене
йдуть надії.

Леонід НАРОДОВИЙ,
член обласного літературного об'єднання.

ЖИТТЯ МОЛОДІ
ЗА РУБЕЖЕМ

Будапешт

Високо оцінили УСРП і уряд УНР трудовий подвиг 300 юнаків і дівчат — членів молодіжного будівельного загону ім. Бела Куна, які працювали на будівництві Усть-Ілімського лісопромислового комплексу. В урочистій обстановці тут відбулося вручення орденів і медалей, почесних грамот і значків робітникам і бригадам, які найбільше відзначилися і які представляли на міжнародній будові в Сибіру 800-тисячну армію угорських комсомольців.

Ханой

Розширення мережі дитячих культурних закладів велика увага приділяється в північних провінціях СРВ. Новий ютотеатр, призначений для маленьких глядачів, відкрився в гірничо-металургійному місті Камфа у провінції Куангбін. Робітники місцевого заводу перебували і обслуговували для цієї мети один із старих будинків міста.

Рим

Керівники Італійської федерації комуністичної молоді (ІФКМ) заявили на прес-конференції про неохочість активувати боротьбу проти гонимого озорою. Щодня, підтримуючи волю, у світі витрачаються величезні кошти на виробництво смертоносної зброї, у той час, як тисячі людей гинуть з голоду.

Молоді комуністи Італії мають намір 29 вересня провести «Марш миру» від Болоньї до містечка Мардзоботто, де наприкінці вересня 1944 року єврейські голобори знищили 1836 мирних жителів — старців, жінок, дітей.

Нью-Йорк

Дедалі гіршою стає якість навчання у школах США, що підтверджується даними перенірою з'явився і навчочі школярів різних класів.

Порівняно з результатами таких досліджень, проведених 5 років тому, знизилася здатність учнів правильно розв'язувати найпростіші задачі. Так, елементарну задачу на дві дії змогли правильно розв'язати лише 56 процентів школярів випускних класів і 28 процентів 13-річних учнів. Автори дослідження з тривогою відзначають, що старшокласники продемонстрували слабкі знання практично з усіх предметів.

Бісау

Під лозунгом «Молодь завжди з парцією» тут з'являється перший національний тижень молоді, присвячений 5-й річниці заснування організації Африканська молодь імені Амілара Кабрала. Виступаючи на мітингу в столиці Гвінеї — Бісау, національний секретар організації Мову Да Конта закликав керівництво африканської партії незалежності Гвінеї-Бісау і островів Зеленого Мису у вірності молодого покоління країни заповідям Амілара Кабрала, рішучості ще більше аргументувати своїм навколо партії, віддати всі сили національному будівництву.

(ТАРС).

ПЛАНЕТА
МК

ПОДІЇ, ФАКТИ, КОМЕНТАР

ЛИСТ АМЕРИКАНСЬКОМУ
ПРЕЗИДЕНТУ

До редакції ліванської газети «Айн» надійшов лист від чотирнадцятирічного палестинського хлопчика. Він попросив направити його президенту США Д. Картеру. Лист було опубліковано в газеті. Ось його зміст:

«Пане президенті!

Кажуть, що ви — та сама людина, яка дає зброю Ізраїлю. Зброю, за допомогою якої палестинці не пускають на батьківщину, убивають в їхніх таборах. Я хочу знати, чому!

Мої рідні кажуть, що ви робите так, щоб вас знову обрали президентом. Та я не вірю. Адже людина не може бути такою жорстокою. Я бачив багато американців, вони хороші люди і зовсім не схожі на тих, кому подобається, щоб ними правив убивця.

Я говорив про це з моїм дядьком, і він сказав, що люди на таких високих постах, як ваш, не думають про людські долі. Якщо для досягнення своїх цілей їм потрібно принести щось у жертву, вони не замислюються, це роблять, навіть якщо жертвами виявляються люди.

У це я теж не вірю. Мені здається, ви повинні цінувати людське життя. Адже ви виступаєте захисником прав людини. А ми хочемо тільки мати свою домівку. Наша домівка в Палестині, звідки нас вигнали і куди не дозволяють нам повернутися. Що ж, на вашу думку, нам лишається робити?

Я чув, що ви хочете, щоб палестинці припинили партизанські рейди. Та я знаю, що кожен палестинець відмовився б від них, якби Ізраїль перестав нападати на нас. Проте Ізраїль ні на го-

ПРЕЗИДЕНТУ

дину, ні на хвилину не припиняє проти нас війни. Він веде цю війну не тільки здійснюючи повітряні нальоти на наші табори, обстрілюючи нас з гармат, а й відмовляючись повернути нам єдине, що може зробити наше життя кращим, — землю, яку ми зможемо назвати своєю і на якій зможемо гордо жити.

Можливо, все це відбувається тому, що ви не знаєте наших проблем. Сподіваюся, що це так. Інакше я повинен повторити всьому, що про вас говорять.

...Під цим листом міг би поставити підпис будь-який з десятих тисяч палестинських дітей,

(ТАРС).

Бейрут.

(АФН).

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Бейрут.

Пульс
планети

МАНІЛА

Понад дві тисячі студентів, професорів, викладачів і службовців державного Філіппінського університету провели демонстрацію. Вони вимагають права на організацію незалежної студентської ради і підвищення заробітної плати персоналу цього найбільшого вищого навчального закладу країни.

ТОКІО

В Японії офіційно оголошено дату проведення парламентських виборів. Її призначено на 7 жовтня цього року.

НЬЮ-ІОРК

Оголошили страйк службовці американської авіакомпанії «Озарк Ейрлайнз», яка обслуговує 67 міст у 21 штаті США. Більше року добивалися вони від підприємств укладення нової трудової угоди. Однак на переговорах з представниками профспілки компанія відмовлялася йти на поступки.

ГАВАНА

Хвиля масових демонстрацій молоді протекла по багатьох містах Кубани. Півтора тисячі юнаків і дівчат протестували проти терору і репресій, розв'язаних диктаторським режимом Стресснера. Проти демонстрантів було кинуто посилені загони поліції.

(ТАРС).

Заради миру бере участь у демонстраціях протесту проти гонки озброєнь прогресивна молодь ФРН.
Фотохроніка ТАРС.

У КРАЇНАХ
СОЦІАЛІЗМУ

Новий центр здоров'я

СТАРТУЮТЬ „ДО СТАРТІВ ГОТОВІ“

ГПО НА МАРШІ

ЦЕ СПОРТИВНЕ свято в Кіровоградській середній школі № 19 було підготовлене всім ходом повсякденного шкільного життя. Тут злагоджений колектив викладачів фізкультури з вищою спеціальною освітою, очолюваний ентузіастом своєї справи С. С. Гражданом, чудова матеріально-технічна база для занять фізкультурою і спортом. Спортивний зал з нестандартним обладнанням дозволяє проводити уроки з великою щільністю, з максимальним навантаженням кожного школяра. Хороший і літній спортивний комплекс (у школі, до речі, прагнуть до його дальшого вдосконалення).

Тому спортивно-масова робота, уроки фізкультури проходять на високому рівні, забезпечують хорошу фізичну підготовку учнів. Це й дало змогу вже нині розпочати складання норм нового, початкового ступеня комплексу ГПО «До стартів готові», хоча введення він у дію недовго — з першим шкільним дзвінком. Діти вже дійсно готові до стартів, залишається лише ознайомити їх з нормативами...

ЦЕ БУЛО не просто складання норм. Урочиста обстановка відкриття, дитяче зав'язання під час змагань перетворили цю наче б то звичну для нас справу у свято, цікаву спортивну гру, яку малюля прирости. Міжнародному року дитини.

У святковому вбранні — літній спортивний комплекс. Емблема Олімпійських ігор, талісман Олімпіади-80 — ведмедик Мишка нагадують про всесвітній спортивний форум у Москві, чекати якого лишилося менше року. Вітер полощить прапори союзних республік, сам за себе говорить великий стенд «Від значка ГПО — до Олімпійської медалі».

Лунують фанфери, і під звуки маршу на стадіон виходить колона школярів. Це — учні других класів, яких у школі дев'ять. Попереду кращі юні спортсмени несуть розгорнуте полотнище Державного прапора Союзу РСР. За ними — пралорносці, юні барабанщики, спортивні судді, учасники наступних змагань. Квітким різнобарвним загорівся стадіон. Білі, червоні, сині, рожеві, зелені чотирикутники класів. А на грудях у кожного малюнок — емблема свого класу: ведмедик, п'ять олімпійських кілець, легкоатлет, символ Міжнародного року дитини...

Діти рукоплещуть у відповідь на привітання і добрі побажання директора школи В. П. Юр'євої, ветерана спорту, одного з перших значківців ГПО Кіровоградщини Ю. А. Змачинського.

ПОЧИНАЮТЬСЯ змагання. Трьома командами, по три класи в кожній, прямують школярі в різні сектори стадіону. Особливе пошвавлення біля стар-

ту кросової дистанції. Бігуни виходять на трасу. Далі їх супроводжують, а потім зустрічають на фініші болільники: «Молодці! Молодці!» І ось що примітно. Норму в кросі здають без урахування часу, слід лише подолати дистанцію. Після трьохсот метрів можна покинути трасу — срібний значок забезпечений. Та ніхто не зробив цього. Всі, абсолютно всі закінчували боротьбу лише після п'ятисотки. Отже, кожний з 220-ти учасників виконав «золоту» норму.

Зав'язано змагання і в секторі човникового бігу. Більшість учасників вклалися у десять секунд, як цього вимагає норматив. А багато з них «зекномили» півсекунди, а то й більше і зробили заяву на золотий значок.

Найпідступнішим видом змагань виявилася метання тенісного м'ячика в ціль. І хоча цілком були гімнастичні кільця з досить великим діаметром, а відстань до них — усього шість метрів, кидки були не дуже влучними, особливо у дівчаток. Та, коли прийшов час визначати переможців і призерів трьох кращих назвати було важко. І нагороди заслужили десятки юних, які трьома кидками тричі влучили в ціль.

Змагання показали хороши фізичний гарт хлопчиків і дівчаток з других класів. 220 школярів брали старт, 188 з них склали всі три нормативи нового ступеня ГПО, причому більше половини — на золотий значок. Справжніми іменинниками почували себе учні другого «В» класу.

КРОКУЮТЬ ЗАВТРАШНІ ЧЕМПІОНИ.

В СПОРТИВНОМУ ЗАПАЛІ ІГОР МАЛЮН.

НАЙВІДВАЖНІШІ ОСТАННІ МЕТРИ КРОСОВОЇ ДИСТАНЦІЇ НА 500 МЕТРІВ.

су які перемогли в командному заліку. І якби додати сил цим малютам, вони із захопленням підкидали б угору свого наставника — класного керівника Юлію Василівну Чеканову...

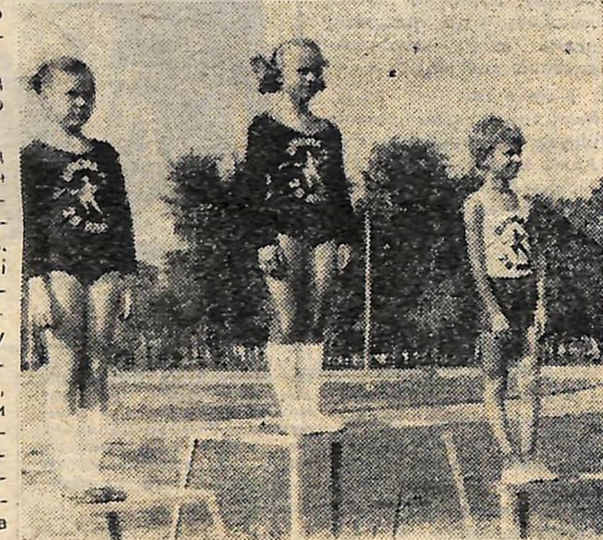
Радіють і учні «Г» та «Д» класів. Щоправда, вони не стали чемпіонами, але одержали вперше в житті другу й третю спортивні нагороди — теж присмню.

А найзавзятішими спортсменами виявилися Ліля Фіцайло, Олена Кілікова, Наташа Гнатенко, Сергій Жеребцов, Ігор Латошинський, Сергій Литвинов та багато інших, хто піднявся на п'єдестал пошани переможців і призерів змагань, хто вже пройшов майже половину шляху до золотого значка ГПО ступеню «До стартів готові».

Окремо хочеться сказати й про таке. Свято складання норм ГПО нового ступеня тривало менше години. Чітко і швидко групи учнів змінювали одна одну в трьох секторах шкільного стадіону, без затримки заповнювалися протоколи, підбивалися підсумки. Оперативність суддівської колегії, до складу якої входили викладачі фізкультури і учні старших класів, може служити прикладом для організаторів багатьох інших змагань (навіть обласного рангу), які, відверто кажучи, часто проходять не зовсім гладко.

Отже, перший екзаме́н з нового ступеня ГПО учні та викладачі дев'ятикласної школи склали на «відмінно». На черзі — нові рубежі. Незабаром літні нормативи складатимуть дев'ятирічні — учні третіх класів, потім — змагання із зимових видів, підготовча робота з найменшими — першокласниками. До кінця навчального року у шкільний загін значківців ГПО увійдуть велика група молодших школярів. Адже їх у тридцяти перших — третіх класах школи — близько 1300.

М. ДМИТРИЄВ.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.ПРИЗЕРИ:
ОЛЕНА КИЛІКОВА,
ЛІЛЯ ФІЦАЙЛО І
СЕРГІЙ ЖЕРЕБЦОВ.

ЗАДУМІ ПЛАНИ ПАДІ.

Фото В. ГРИБА.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.
На українському мові.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-63; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України.
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.